

סיגופיו של ר' אברהם יהושע השיל מאפטא

כמו שחי בזמן מרן הקדוש שאחד סיגף עלמו להשיג רוח"ק [רוח הקודש] ואמר מרן, שבעולם התמורות משחקין ממנו, היינו שמוסרין לו מדריגות ומטעין אותו, ולולי מרן הקדוש רבנו הריב"ש [הרב יצחק בר ששת] זצ"ל [זכר צדיק לברכה] עזרו, הי' נאבד מב' עולמות. ומיראה זה פירש עצמו לגמרי מכל עניני עוה"ז [עולם הזה] וישב ולמד בהתמדה. יושב ומצפה אימתי יכנוס בי תמידי דאורייתא לחזות בנועם זיו פני מלך אלהים חיים. ולא עבר חצות לילה בשינה, ולמד חמשה דפין גמרא עם רא"ש [רבי אשר בן יחיאל] כאשר ציוה רבנו אלימלך ואמר ששני דפין גמרא עם

רא"ש [רבי אשר בן יחיאל] מועיל יותר מן התענית וגם זוהר, שערי אורה, פרדס [פרדס רימונים], כתבי מרן ש"ע [שולחן ערוך]. ומחמת שישב בקרירות ובבדידות ולא הי' לו פת לאכול ולא מלבוש לכסות ולא טעם בכל יום אלא מעט לחם ומים במשורה ולפעמים לא טעם אלא מעט מים שלא יהי' תענית. כי התענית מזיק מאוד בימי הקטנות והסיגוף, כי יותר טוב לסגף עצמו בפרישות וטהרה ובלימוד מכל התעניות שבעולם כי התענית הוא קרבן וצריכין לב שמח ורחב לזה. ומחמת זה הפרישות והצער עמדו כמה

חומות לפני מרה שחורה והתכסות השכל ממש טעם מיתה, והוא שיבר את כולם. ואב הרחמן ריחם עלי פתאום, באמצע לימוד גמרא יבמות נפל עלי אור עליון ונתמלא כל הבית אורה. וממש טעם טעם אור עה"ב [עולם הבא], והתנהג בזה זמן הרבה עולה ויורד בנודע יותר משנה, עד שהתחיל לנסוע לצדיקי הדור שיזכה להבחין המדות ושלא יטעה עצמו ברום לבב וכיוצא, דקה מן הדקה שיכול בקל לדחות לקליפות נגה, ויהי' כל אלה בנגה ובטעות. ואמר שעמדו עליו כמה חומות מבהילים צרות ויסורים טלטול ועוני ודוחק. והטעם שטעם מאורו יתברך לא הניחו לפול

חומות לפני מרה שחורה והתכסות השכל ממש טעם מיתה, והוא שיבר את כולם. ואב הרחמן ריחם עלי פתאום, באמצע לימוד גמרא יבמות נפל עלי אור עליון ונתמלא כל הבית אורה. וממש טעם טעם אור עה"ב [עולם הבא], והתנהג בזה זמן הרבה עולה ויורד בנודע יותר משנה, עד שהתחיל לנסוע לצדיקי הדור שיזכה להבחין המדות ושלא יטעה עצמו ברום לבב וכיוצא, דקה מן הדקה שיכול בקל לדחות לקליפות נגה, ויהי' כל אלה בנגה ובטעות. ואמר שעמדו עליו כמה חומות מבהילים צרות ויסורים טלטול ועוני ודוחק. והטעם שטעם מאורו יתברך לא הניחו לפול

חלילה, ועמדו עליו נחשים ועקרבים אריות מבהילים, אנשים רעים מסטרא דנחש הקדמוני בחרופין וגדופין ובבזיונות הסתרות מבהילים. ואורו יתברך לא זז ממני. ואחר החשק בא האור ואמר: "אלף פעמים טעמתי טעם מיתה וכולי האי ואולי שלא אדחה מאור פניו מתיקות ידידות עריבות אור יתברך."